

gældende. — I Slutningen af den sidste, ovenfor under Nr. 4 anførte Bestemmelse ændredes »2« til »1«.

ad 5. Med Hensyn til *Sæsonarbejdere* vedtoges, at Indenrigsministeren ikke blot skal *kunne* fastsætte en længere Karenstid i de paagældende Fag m. v., men at han skal gøre det, hvorhos tilføjedes, at efter samme Fremgangsmaade skal det for Kasser, hvor Forholdet i Faget bevirker hyppige, kortvarige Arbejdsperioder for en Del Arbejdere, kunne bestemmes, at Karenstiden helt eller delvis bortfalder.

ad 6. Den her citerede »Nr. 7« fik følgende Affattelse: »til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund *vægrer sig ved at overtage* et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde, som efter Kassens Bestyrelses Skøn svarer til vedkommendes Evne«.

ad 7. Der indsattes en Bestemmelse om, at »Indenrigsministeren skal være bemyndiget til at lade *Ekstrabidrag*, som under ekstraordinær Arbejdsløshed paalignes Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse og anvendes til fortsat Hjælp udover det i Vedtægten fastsatte Dagetal, omfattes af Reglerne i § 9« (se ovfr. under Nr. 2).

(Ved 2den Behandling forelaa et Forslag af Schovelin, gaaende ud paa, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse maa kun yde Understøttelse, naar det arbejdsløse Medlem hver Uge har præsteret dateret Bevis fra et kommunalt Arbejdsanvisningskontor i dets Distrikt for, at det ikke har kunnet anvise vedkommende passende Arbejde, eller Bevis for, hvilket ikke modtaget Arbejde det har anvist ham. Forslaget blev taget tilbage. Holger Neergaard haabede, at de rigtige Tanker, som Forslaget hviler paa, maa blive taget op til Overvejelse under Sagens videre Behandling — hvilket ogsaa skete, se ndfr.).

Landstinget gjorde — efter Forslag af Udvalgets Fler-tal (Udvalget undtagen Christiansen og Vejstrup) — forskellige Forandringer i Lovforslaget, blandt hvilke nævnes:

a) Til Hovedregelen om, at Loven kun angaar Sammen-slutninger af Lønarbejdere, blev føjet en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsløsheds-inspektøren skal kunne tillade, at Bestemmelserne i Loven med de Ændringer, som maatte følge af de i hvert Tilfælde